

[Rytter.]

kun Fradrag for Værdiforringelse ved Alder og Brug, for saa vidt Genstandenes Nyttевærdi for den sikrede derved er væsentlig nedsat.“

Vi mener, det vilde være for haardt, hvis vedkommende kun skulde have Omsætningsværdien eller en anden Værdi for det Møbement, han kun har brugt i et Par Aar, da det kan have akkurat lige saa stor Værdi for ham, som da det var nyt.

Ændringsforslag Nr. 9, som gaar ud paa at tage Kreaturforsikring med, er begrundet ved de Bemærkninger, der staar anført ved Siden af, og jeg tror, det er unødvendigt her at sige mere derom.

Ændringsforslag Nr. 10 indeholder Bestemmelser, som vi meget indtrængende er blevet anmodet om at optage fra alle interesserede, ikke blot af Soforsikrings-selskaberne, men ogsaa af Rederne og Dispachørerne. Ændringsforslaget gaar ud paa at bibeholde de nugældende Regler, som har været prøvet gennem mange Aar, og Udvalget er derfor blevet enigt om at stille dette Ændringsforslag, hvormed de interesserede har erklæret sig tilfredse, og har faaet Ministerens Tilslutning dertil.

Ved Ændringsforslag Nr. 11 til § 83 foreslaas „50 pCt.“ ændret til „15 pCt.“, da Udvalget har ment, at 50 pCt. var for meget.

Endelig er der Ændringsforslag Nr. 12 til § 104 vedrørende Livsforsikringspolicer. Selskaberne vilde gerne have en tydelig og klar Regel om, til hvem de kunde udbetale det Beløb, hvorpaa Policen lyder, og ønskede en Regel, hvorefter de altid kunde udbetale til den, paa hvis Navn Policen lyder. Det har Udvalget dog ikke ment at kunne gaa med til, da det vilde kunne medføre en Tilsideættelse af dansk Rets Regler om Tvangsary, dels overfor Hustru, dels overfor Børn, men det har selvfølgelig heller ikke været nogens Mening at ville skade Forsikringsselskaberne, og vi har derfor ikke haft noget imod at fastsætte en Legitimationsregel, saaledes at Selskaberne vidste, hvem de kunde udbetale til, naar Policen lød paa et bestemt Navn, og det er altsaa det, Ændringsforslaget tilsigter.

Jeg har nu kort gennemgaaet de Ændringsforslag, som vi alle er enige om, og som Ministeren har sluttet sig til. Der er endnu af et Mindretal stillet to Ændringsforslag, nemlig Nr. 3 og Nr. 5, som jeg antager, Mindretallet selv vil motivere.

Jeg haaber, at Loven, naar Lovforslaget nu bliver vedtaget med Udvalgets

Ændringsforslag, vil virke godt, og jeg tror, at den Kritik, som navnlig de gensidige Selskaber har fremsat, vil forstumme, naar vi har arbejdet nogen Tid med Loven. Vi kender jo godt saadanne Indvendinger, vi har set dem før mod Loven om Køb og Salg, mod Aftaleloven, mod Loven om Formueforholdet mellem Ægtefæller og mod Tinglysningsloven, men alle Indvendinger er, naar Loven har virket i nogen Tid, forstummet.

Maa jeg til sidst have Lov til at udtale en Tak til Byretsdommer Bentzon, som har været Udvalget behjælpelig dels med at fremskaffe Oplysninger, dels med at redigere de forskellige Ændringsforslag, saaledes at Udvalget har kunnet føle sig tryk for, at vi ikke er kommet til at foreslaa Ting, som teknisk set er i Strid med Principperne i Lovforslaget. Vi takker for hans værdifulde Assistance.

Ellinger: Maa jeg begynde med at fortsætte Takken og takke Udvalgets ærede Ordfører for det energiske Arbejde, han har sat os alle til at udføre, og som nu i alt Fald foreløbig er til Ende. Man anser just ikke fra alle Sider denne Lovgivning for at være synderlig paakrævet, men den er Resultatet af en nordisk Kommissions Arbejde, der blev forelagt allerede i Fjor; det er bekendt, at man i Sverige har faaet en Lov, og at man i Norge venter at faa en Lov, og det er da et ganske naturligt Ønske for Tilhængerne af et nordisk Samarbejde, at man ikke lader et saadant Forslag ligge, selv om man ikke anser det for at være særlig paakrævet. Men naar nu Forslaget gennemføres, væsentligt fordi det er Resultatet af et saadant nordisk Samarbejde, er det ejendommeligt, at man paa et enkelt Punkt i den danske Lov vil gaa bort fra de Bestemmelser, som findes i det norske, det svenske og det finske Udkast. Jeg sigter herved til det Ændringsforslag, som Mindretallet har stillet under Nr. 5. Der staar i § 15, at naar der efter sket Paakrav er forløbet 3 Maaneder, uden at Præmien er betalt, ophører Aftalen uden Opsigelse, medmindre Selskabet har paabegyndt Retsforfølgning for at indtale Præmien. Der har de tre andre Udkast: naar der efter Forfaldsdagen er forløbet 3 Maaneder, og det er jo en ganske anderledes bestemt Tidsangivelse end „efter sket Paakrav“. Til syvende og sidst er der maaske ingen, der ved, naar der er sket Paakrav, naar dette, som det i stor Udstrækning sker herhjemme, foregaar ved, at et Bud gaar rundt med Reg-